

“Η πρὸς τὸν Τηλεγραφον ἐπιστολὴ τοῦ ἀνακριτοῦ τῶν Θηβαϊκῶν κ. Δέκα εἶναι πολυσήμαντος. Ἐὰν οὐθὲλεν δὲ γράψῃς, βεβαίως ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ ἵστο ἵκανὴ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς κλεῖς νέας τινος Κολάσεως. “Οπως δήποτε ἔξι αὐτῆς δῆλον γίνεται ὅτι καὶ κατ’ αὐτῆς τῆς ζωῆς του ἐγένοντο ἀπειλαὶ. Παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων βεβαίως καὶ παρὰ μεγάλων ἐνδιαφερομένων. “Η ὑπὸ τῆς Παλεγγενεσίας ἀναγγελλομένη ἐπίσκεψις πρὸς τὸν κ. ἀνακριτὸν ἐκ μέρους τοῦ οἰου τοῦ κ. Κουμουνδούρου θὰ ἔχῃ καὶ αὐτὴ τὴν σημασίαν της. Κρίμα νὰ μὴ γνωρίζωμεν περισσότερα περὶ τῆς μετηριώδους αὐτῆς ἐπιστολῆς. ‘Ἀλλ’ ὅσα γνωρίζωμεν ἀρκοῦν καὶ ὑπεραρκοῦν διὰ νὰ ἐκτιμήσωμεν τὸν χαρακτῆρα καὶ ἔτερου δικαστοῦ τοῦ κ. Δέκα, ὅπως ἔξετιμήσαμεν τὸν κ. Βδρον, καὶ διὰς δὲν ἔξετιμήσαμεν τὸν κ. Σπυρακόπουλον.

ΠΕΝΙΕΣ

Διορίζεται εἰς τὸ Πανεπιστήμιον κἀποιος Στυλ. Κωνσταντίνος, καθηγητὴς τῆς Λατινικῆς Φιλολογίας.

Μὰ τέλος πάντων τὸ θὰ γίνη αὐτὸς τὸ Πανεπιστήμιον! Χάνι τῶν ἀμαθῶν; Ποῦ ἔξεφύτρωσε πάλιν αὐτὸς ὁ Κωνσταντίνος, ὁ δόποιος δὲν γνωρίζομεν πῶς κατορθοῖ νὰ θεωρῆται εἰδίκος χωρὶς ποτὲ οὔτε μίαν γραμμὴν νὰ τυπώσῃ, χωρὶς οὔτε ἔνα μαθητὴν νὰ ἔχῃ διὰ νὰ μᾶς ἐπιδείξῃ, μαθητὴν ὀμολογοῦντα ὅτι ὥφελήθη ποτὲ ἀπὸ τὴν ἀκατάσχετον φλυαρίαν του; Τοῦτο μόνον γνωρίζομεν ἡμεῖς, ὅτε καὶ ἄλλοτε αὐτὸς ὁ ἕδιος μᾶς ἔκαμε νὰ σταυροκοπηθῶμεν ὅταν διωρίσθη καθηγητὴς τῆς ιστορίας τῆς καλλιτεχνίας εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον.

ΣΚΕΨΕΙΣ

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς δημοσιευθείσης ὑπὸ τοῦ Σαμοθράκη ἐπιστολῆς, τῆς σταλεῖσης ἐκ μέρους τοῦ Βελέντζα πρὸς τὸν σεβαστὸν κ. Σωτηρόπουλον, ἐν ᾧ ἐκεῖνος τὸν παρακλεῖ νὰ τὸν καλύψῃ μέχρις οὗ κηρυχθῇ διὰ τὸν Τούρκων πόλεμος, ἐνοίησαμεν δὲν τὴν σημασίαν τοῦ ἀλλοτε ὑπὸ τοῦ κ. Σωτηρόπουλου λεχθέντος, διὰ ἡ ὑποχώρησις εἶναι αὐτοκτονία.

Ἐρωτῶμεν: τὰ Σασεπώ ἡγοράσθισαν χάριν τῶν νεοσχηματιζόμενων ταγμάτων, ή τὰ τάγματα σχηματίζονται χάριν τῶν νεωστὶ ἀγορασθέντων σασεπώ;

Κατ’ εὑφασίαν συμπολίτην μᾶς οἰνοπώλην, πρότυπον ἀμερικανοῦ πολίτου, εἰς τρεῖς πλατείας ἔγκειται τὸ κακόν. Εὕρετε τας.

*Διὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ὁ κόσμος εἶναι ἐν δράμα, εἰς δικαστος ὑποκρίνεται ἐν μέρος, τότε τὸ ὑποκρίνονται οἱ ηθοποιοί μᾶς; Τὸν ηθοποιόν.

Σελέμης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΡΙΠΛΑΝΩΜΕΝΟΝ

Γέρω, ποῦ μέσα στὰ βουγὰ γυρίζεις νύχτα μέρα,
‘Οποῦ τὸν θάνατο ζητεῖς, μὰ φεύγεις ἀπὸ μπροστά σου,
Μωρὲ τὲ χάνεσαι: αὐτοῦ, δὲν ἔρχεσαι ἐδῶ πέρα,
‘Βασιστρατος γιὰ νὰ γενῆς, νὰ πάνσουν τὰ δειγά σου.

•Επίστρωνος.

Καὶ κἀποιος Πάτσόπουλος μᾶς ἔτοιμά, εται διὰ καθηγητὴς τῆς ιστορίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. Πίπη, Πίπη ἀπόλολας.

Είναι γαμβρὸς τοῦ Μητσοπούλου.

Βίναι δὲ ὁ Μητσόπουλος αὐτὸς διὰ τοῦ Σπυρακοπούλου τὸν κ. Περωτήν ἀπολύτας!

‘Απλῆ χρονογραφικὴ ὑπόμνησις.

Καὶ ἐπειδὴ δὲ λόγος περὶ Περρωτοῦ δὲν θὰ λησμονήσωμεν τὴν ἀφέλειαν τοῦ Τηλεγράφου διτὶς ἀπῆτε νὰ σπεύσῃ διὰ τὸν Βάρος αδιότι ἡ τιμὴ τοῦ Περρωτοῦ δὲν εἶναι εἰς ἴσην μοιρῶν μὲ τὴν τιμὴν ἐνδε κοινοῦ λαποδέτου.» Δοιπόν μὲ ἑκτάκτου;

Χωρὶς ἄλλο ἐνέσκηψεν ἐπιδημία εἰς τὸν Ταμίας.

Προχθὲς δ. κ. Βλαχάνης, δ. Κεντρικὸς Ταμίας, ὀμολόγησε διὰ τῆς ὑπογραφῆς του, ὅτι παρέλαβεν ἐν κιβώτιον μὲ ἀγγωνιστον τὸ περιεχόμενον, ὃς λέγουν εἰς τὰ τελωνεῖα, διὰ τὸν ἐπληροφόρησαν ὅτι περιέχει πολυτίμους παρακαταθήκας, ἀς οὔτε αὐτὸς παρέλαβε δι’ ἔγγραφον, οὔτε εἶδεν, οὔτε δὲ προκάτοχός του τῷ παρέδωκε τι, διότι . . . εἰχον χάσει τὰ κλειδά. “Εκτοτε δὲ δὲν ἡνοίχθη τὸ κιβώτιον αὐτὸς διότι δὲν ἔφεραν ἄλλο εἰς ἀντικατάστασί του.

Τώρα σημειώσατε, ὅτι δ. κ. Βλαχάνης διωρίσθη πρὸ δεκαετίας καὶ πλέον, ὅτι δὲ προκάτοχός του ἀπέθανε, ὅτι ἐν τῷ μετοὖν συνέβη μία κλοπὴ τοῦ Ταμείου καὶ ὅτι παρέλαβεν ἐν κιβώτιον διὰ πιθανὸν νὰ ἔχῃ μέσα βότσαλα, ἀλλὰ τὸ παρέλαβε ὡς ἔχον πολυτίμους παρακαταθήκας, σημειώσατε αὐτὰ καλῶς, ἐπειδὴ τὸ καθ’ ἡμᾶς φρίττομεν ἀπὸ τώρα δι’ ὅτι πιθανὸν θ’ ἀνακαλυφθῆ διὰν ἀνοιχθῆ αὐτὸς τὸ κιβώτιον.

Προμαντεύομεν δὲ ὅτι πᾶσα παρακαταθήκη ἡτοις οὐθὲλεν λείπει ἐκ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου θὰ μάθωμεν ὅτι εὑρίσκετο ἕκει. Βίς αὐτὸς τὸ διαβολοκιβώτιον λέγουν ὅτι ὑπῆρχον οἱ πολύτιμοι λίθοι καὶ οἱ μαργαρῖται τὸν Ζωσιμάδων.

“Ησαν διὰ τὸ βασιλικὸν στέμμα προωρισμένοι καὶ ζωα τώρα εἶναι εἰς τοὺς χοέρους οἱ μαργαρῖται αὐτοῖς.

Blowitz.